

дълга дръжка, богато украсена с бронз и малко сребро. Преди да срещна Нано, така и не успях да установя за какво е бил използван. Дори старият крал на Авад, когато го разгледа, се обърка и не беше сигурен. Но с циганина беше различно. В библиотеката ми любопитните му черни очи попаднаха на ножа, той го погледна за миг и каза: „Познавам добре този нож. Виждам съм го преди; много е стар и дълго е бил използван – това е ножът на публичния палач в Бутан. Бутански е“.

Нано се впусна в обяснения и каквито и да бяха нравствените му качества, той съвсем не беше склонен към романтични фантазии. Времето минаваше, аз заминах за Америка, прекарах там четири години и се върнах. През 1888 г. станах член на Националната асоциация за напредък в изкуствата и бях избран в нейния Централен комитет. Един ден провеждахме събрание в дома на изтъкнат архитект. Когато приключихме, домакинят ми показва многобройните си ценни произведения на изкуството и археологически находки. Докато ги разглеждах, вниманието ми беше привлечено от един индийски нож. Той беше досущ като моя, само че по-малък. Попитах за предназначението му и разбрах, че дълго време е бил използван някъде на Изток изключително за принасяне в жертва на млади девойки. Във всяко едно отношение беше дамски дубликат на моя нож. И ако някога изобщо съм таял съмнения в точността на разказа на Нано, те изчезнаха в мига, в който видях този, чиято история беше напълно автентична. Преди няколко години в Хайделберг бяха продадени на търг голям брой мечове на палачи, някои от които са били използвани от векове. Някакъв господин с особен интерес към този род вехтории ги беше събирал в продължение на години.

Тук следва да се отбележи, че ножът е важен атрибут на всяко магьосничество и участва често в унгарските и италианските цигански магии и заклинания. Понякога при изричане на заклинание в масата се забива нож, като се твърди, че не дървото е обект на нараняване, а сърцето на врага. Всъщност тук се предполага, че ножът е обладан от дух, който ще премине в сърцето или здравето на ненавистния. В „Там О’Шантър“ на масата на вещиците има нож, а в Трансилвания, както и в Тос-